

Après-midi

Ik richt mijzelf te gronde
in het gras van de zee.
Men heeft mij bezworen te
verliezen, kom mee
dan gaan wij samen
de geweren bedienen.

Dieda dood ga heen
dood nog eens heengaande doden,
doden gaat heen.

De wegen gesmolten
in steden in rook
de bladeren gevallen
en bomen gespleten
in as.

Gesplinterd asfalt na de klap
gebroken vrouwen stap voor stap,
naderbij komend met - struikelend -
glazen bommen in de handen.

Hoop

Sta ik boven of lig ik onder diep
in de groeve van verwijt.

Wie eet mijn stem
haakt af bij mijn spreken
wie zet mij klem.

Zie ik in het secreteet nog helder
het vragend wereldbeeld?
Zie ik / al was het maar / een schorre bloem.
Nee eigenlijk scheuren de raketten
hier het groenland open
en grijs zoek ik hoop
in een nieuwe lippenvlam.

Teken

Teken mij
aan de rand van het zijn.
Leg mij neer
waar je me hebben wil
want ik ken 't woord niet
dat je me gaf
met je stem en je wil.

Schrijf mij in het gras
of even daarboven
zodat ik weer los kan,
wat ik wil;
hoe je me niet hebben wil
ruw of glad
slecht of geslepen
zoals ik was.